tere natuur vond hij bevrediging bij zijn tante, Elisabeth Gagnon, een edele hoogbejaarde vrouw vol nobele gevoelens en tragische familieherinneringen. Van haar ontving hij de gevoelsstemming, die hij met een zijner eigenaardige uitdrukkingen, zijn „Espagnolisme" noemt. Met dit Espagnolisme bedoelt hij de orde van gevoelens, waarvan Don Quichot de onsterfelijke karikatuur geworden is: een soort van kinderlijk geloof in alle groote gevoelens des levens, en het vermogen om dit geloof door het gansche leven ongeschonden in zich te bewaren. Dit zijn de groote invloeden in Beyle's leven: de herinnering aan de zuivere levensvreugde zijner moeder, de dorre tyrannie van zijn opvoeders, de voorlichting van zijn grootvader en het edele voorbeeld van zijn tante. Zijn groote en heftige natuur dorstte naar geluk en liefde, zijn hoogmoed naar erkenning en lof, en zijn scherpe jonge geest naar waarheid. Wat ouder, en door den dood van zijn tante Séraphie verlost, zal hij zich met hartstocht op de studie van de wiskunde werpen, enkel „omdat alle huichelarij daar uitgesloten is".

Met dezen aanleg, en reeds zoo gevormd, treedt Stendhal de Napoléontische maatschappij binnen, bereid om zijn teruggedrongen levensdrift uit te vieren, om al zijn liefde en geestdrift te schenken aan wat zich hét eerst zou voordoen. En het lot wilde, dat juist deze maatschappij aan zulk een aanleg gunstig was. Er was ook daar nog een overstelping van kleinheid, naijver en grauwe levenszorg, maar er waren nog groote uitwegen, groote horizonnen die van hoop dronken konden maken, en de dronkenschap der hoop is de schoonheid van het leven. Nog een kort en kwijnend oponthoud in Parijs wachtte hem, maar spoedig is Beyle op weg door de Zwitsersche bergen, op een paard dat hij niet te beheerschen weet, met een sabel die hij niet hanteeren kan, — op weg naar Italië waar hij door zijn neef Daru, de latere intendant van Napoléon, een aanstelling bij het Italiaansche legerkorps zal krijgen. Daar, op dezen tocht, die dank zij de bescherming van een onderweg ontmoeten kapitein goed afloopt, vindt hij het geluk en de wijze van leven, die bij deze ziel organisch pasten. Hij vond er de vrijheid, de absolute ongebondenheid, die zijn onafhankelijke natuur noodig had als het leven;

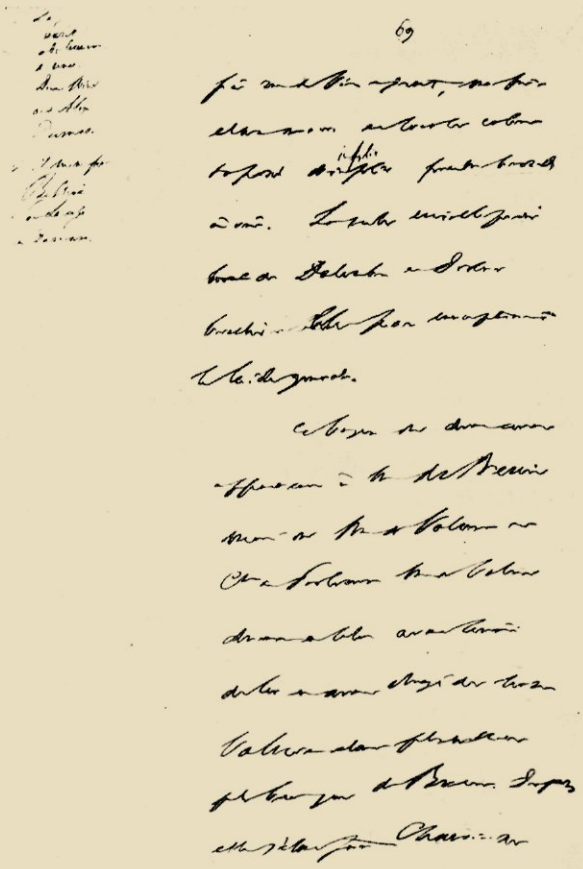

PAGINA (VERKLEIND) UIT HET MSS. VAN STENDHAL'S VIE DE HENRI BRULARD. GEMEENTE-BIBLIOTHEEK TE GRENOBLE.